

ה"ט 1447/10/15 - נ א, י א, ד א נגד יעקב אוהיון

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 1447-10-15 א ואח' נ' אוהיון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אפרים צ'זיק
מבקשים

1. נ א

2. י א

3. ד א

ע"י ב"כ עוה"ד בזק

נגד
משיב
יעקב אוהיון ע"י ב"כ עוה"ד סיוון

החלטה

1. העניין שבפני, בקשת המבקשים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב 2001.

2. בתמצית, הצדדים הינם הבעלים של נכסי מקרקעין המצויים ברח' הקיבוצים 1.

3. הבניין במען האמור מחולק לשני חלקים: מול חזית הבניין מכיוון רח' הקיבוצים 1, מצוי בניין מגורים בצד הימני של החלקה (להלן: "מבנה המגורים"), ומצוי מבנה קטן המשמש כמשרד/נכס מסחרי בצד השמאלי של החלקי (להלן: "המשרד"). החיבור שבין מבנה המגורים ומבנה הצדדי הקטן, הינו בצורת מחסן המשמש את דיירי בניין המגורים. המבקשים מתגוררים באחת הדירות במבנה המגורים, בעוד המשיב הינו הבעלים של המשרד, אשר מושכר לצד ג'.

4. הואיל וחלק מהמחלוקת שבין הצדדים נוגעת לשימוש בחניות לכלי רכב המצויים בחלקה, יצוין כי שלושה מקטעי חניה בחלקה: חצר מבנה המגורים, מול המחסן, ומול הכניסה למשרד.

5. על פי המתואר בבקשה, בין הצדדים מתיחות רבה, אשר נמשכת זמן ניכר, והייתה בסיס להוצאתו של צו למניעת הטרדה מאיימת בעבר (ת"א 6690-04-15 בבית משפט השלום בקריות), כאשר ביום 1.10.2015 נטען כי המשיב הגיע לבית המגורים בניגוד לצו מניעת הטרדה מאיימת אשר הוצא במסגרת ההליך הקודם, התעמת עם המבקשים, דחף את המבקשת 1, הסב נזקים לדלת/קיר גבס המצוי במבנה המגורים ודחף את בנה של המבקשת 1.

6. לאור התפתחות אלימה זאת, מפרטים המבקשים, כי פנו למשטרת ישראל לצורך קבלת סיוע, ובהתאם התלוו כל הצדדים לתחנת המשטרה, תוך שנקבעו תנאים לשחרור על ידי קצין המשטרה במקום, ואולם לאחר ששבו מתחנת המשטרה התברר למבקשים כי המשיב הציב אל מול החנייה שבחזית המחסן, חנייה אשר הייתה בשימוש משך שנים, מכונית אשר בבעלותו, על מנת למנוע מהם השימוש בחנייה זאת.
7. לדברי המבקשים, המכונית אשר הוחנתה הינה חסרת כישרות לנוע בנסיעה, בהיעדר רישוי שנתי לכלי רכב, ולמעשה הוטלה כאבן שאין לה הופכין, בחזית הבניין בו הם מתגוררים (ומציינים כי המשיב כלל אינו מחזיק במקרקעין שבנכס, אלא הם מושכרים לצד ג'), כהתרסה כלפיהם.
8. על בסיס המבוקש ולאחר בירור עובדתי מול ב"כ המבקשים, עוה"ד בזק, ניתן צו ארעי עד מתן החלטה אחרת, המורה למשיב לאחר עיון בבקשה, ושמיעת דברי ב"כ המבקשים, מצאתי לנכון להעתר לבקשה ולתת צו ארעי המורה למשיב להמנע מלהטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לבוא עמם בדברים, לאיים, לקלל, להקניט בכל דרך ובכל מקום בין ישירות ובין באמצעות אחרים, ולהמנע מלהגיע לבית המגורים של המבקשים, או לשהות במרחק של פחות מ 15 מ' מבתם.
9. בהתאם נקבע מועד דיון ליום 7.10.2015, וכעת בשלו התנאים למתן החלטה לגופו של עניין.
10. בדיון אשר נתקיים בפני בנוכחות הצדדים, טענה ב"כ המשיב, עוה"ד גב' סיוון כי הלכה למעשה המבקשים הינם אלו אשר מטרידים את המשיב, במסגרת מחלוקת אשר רלוונטית להליכים אחרים שבין הצדדים, כאשר מאז רכישת המשרד הוא סובל מהטרדות, אלימות מילולית ואלימות פיזית מצד המבקשים ומצד בני משפחתם.
11. ניכר כי המתיחות אשר קיימת הינה רבה, ובהתאם לגישתי מן הראוי ליתן צו הדדי למניעת הטרדה, אולם מן הראוי להתייחס בנפרד לנושא החניה.
12. במסגרת הטענות אשר הוצגו בפני, הלינו המבקשים על כך כי המשיב החנה בחניה שהייתה בשימוש משך שנים, מכונית ללא רישוי שנתי תקף, כדרך של יישום הטרדה כלפיהם; המשיב מצידו, הציג תמונות המעידות על כך כי המשיבים מחנים כלי רכב ונגררים בדרך שיש בה משום הפרעה לשימוש הראוי והסביר במשרד השייך לו ומושכר לצד ג'. נושא זה נזכר אף בהליך הקודם שבין הצדדים, הנזכר לעיל.
13. אני סבור כי החניית המכונית בחניה שמול המחסן שבין מבנה המגורים למשרד, הינה פעולה שאין בה דבר, מלבד התרסה; גם אם המשיב הינו הבעלים של המשרד, הרי שאינו עושה שימוש במקרקעין ואינו מחזיק כל חלק במקרקעין (אין בין בעלות לבין חזקה קשר כאשר הנכס מושכר לצד ג'), ולכן ברי, כי החניית מכונית שלא ליד נכס מקרקעין המוזחק על ידי המשיב, אין בה משום תוצר לוואי של השימוש או הבעלות במכונית - שכן אם זאת כוונת המשיב, הרי שהיה מחנה את אותה המכונית ליד מקום מגוריו - ולמעשה המכונית חסרת יכולת התנועה (ולמעשה - אסור למשיב להיזזה ממקום למקום אלא בגרירה) מונחת במקרקעין שהמשיב אינו משתמש בהם.

14. לא ניתן לראות מעשה שכזה, אלא כהתרסה שיש בה משום הטרדה, ואף הטרדה ניכרת, אולם על פי הוראות הדין, אין מדובר בהטרדה מאיימת; הצבתה של מכונית כאבן שאין לה הופכין, נראית בהחלט כפעולה המיועדת בראש ובראשונה להתריס כלפי המבקשים, אולם במקרה דנן, מדובר לכל היותר, במטרד ליחיד (כהגדרתו) ולא בהטרדה מאיימת, שכן אין בהצבת המכונית בחניה שבחזית המחסן, משום סכנה לשלומם, טובתם או רכושם של המבקשים.

15. אותם הדברים נכונים באותה המידה גם בהקשר של הפרעה לשימוש בחניה שבחזית המשרד, אולם יש לזכור, כי ממילא המשרד מושכר, ולמעשה אין באמור הפרעה לשימוש על ידי המשיב, אלא על ידי השוכר, והוא כלל לא הובא במסגרת הליך זה.

16. הכרעה בנושא של מטרד ליחיד אינה יכולה להתבצע בהליך שבפני, בשים לב לשאלות מהותיות שאין להן כל קשר עם ההליך של הטרדה מאיימת, שאלות של חזקה, קניין, בעלות, בעלי זכויות נוספים, בעלי דין נוספים ראויים ועוד, ופתוחה הדרך בפני הצדדים לפנות בהליך האזרחי המתאים בהקשר זה.

17. בהתאם ניתן בזאת צו המורה לצדדים, הדדית, האחד כלפי משנהו, להמנע מלהטריד האחד את חברו, בכל דרך ובכל מקום, לבוא עמו בדברים, לאיים, לקלל, להקניט בכל דרך ובכל מקום בין ישירות ובין באמצעות אחרים. המשיב ימנע מלהגיע לבית המגורים של המבקשים, או לשהות במרחק של פחות מ 15 מ' מדירתם, המבקשים יימנעו מלהגיע למשרד בעת בה שוהה בו המשיב.

18. תוקפו של הצו - 180 ימים מהיום.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.